

متن پرسش

سلام در روایتی هست که اسما بنت یزید حضور پیامبر میرسد و می گوید: " من نماینده تمام زنانم و این پرسش به نمایندگی از تمام آنهاست ما زنان محصور، خانه نشین و حامل فرزندان شما مردان هستیم حال آنکه شما بر ما فضیلت دارید چون در نماز جمعه و جماعت ، عیادت بیمار و تشییع جنازه شرکت میکنید مگر میتوانید به حج بروید و در راه خدا جها میکنید ما در خانه هایمان مینشینیم تا اموال شما را حفظ کنیم لباسهایتان را بیافیم و فرزندانتان را تربیت کنیم آیا ما زنان در این اجر و خیر با شما شریک نیستیم؟" پیامبر پاسخ میدهد "شوهرداری نیکو و جلب رضایت شوهر و اطاعت از نظر او با همه آن فضائل برابری میکند." دو سوال برای بنده وجود دارد: ۱- آیا این پرسش اسما بنت یزید نشانگر آن نیست که در صدر اسلام شرکت زنان در نماز جماعت و نماز جمعه و تشییع جنازه عمومیت نداشته است؟ ۲- چطور میتوان فضیلت و آن همه برکات نماز جمعه و جماعت که در عقل نمیگنجد را با شوهرداری یکسان دانست؟ گذشته از این تاثیر نماز جماعت و جمعه که یک مصداق بارز ارتباط با خدا و عبادت است بر روی جان فرد را چگونه میتوان با شوهرداری مقایسه کرد؟ در ضمن لذت صحبت مستقیم با خدا در حضور دیگر مومنین کجا و شوهرداری کجا(هرچند شوهرداری هم نوعی عبادت باشد)؟ مثل این است که بگوییم صدقه دادن عبادت است و نماز شب خواندن هم عبادت. این کجا و آن کجا؟(منظور من نوع عبادت و ارتباط با خدا و تاثیر آن بر روی روح است). متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همیشه تلاش کنید موضوعاتی را که در متون روایی ما مطرح است در فضای تاریخی شان ارزیابی کنید. عنایت داشته باشید که با ظهور اسلام تاریخی شروع شد که در آن تاریخ، شکل دادن خانواده به آن معنایی که اسلام تعریف کرده بود، ایجاد اولین هسته‌ی توحیدی است و بستری است برای فرزندآوری و ایجاد لشکر توحیدی و اسلام زنان را متوجه رسالتی که باید در آن مقطع تاریخی داشته باشند نمود و خواست آن نوع کارهای اجتماعی را از دوش زنان بردارد تا به کاری که به عهده دارند برسند و لذا اگر در آن فضای تاریخی در خانه‌ی خود نماز می‌خواندند احساس می‌کردند در جبهه‌ی توحیدی آن زمان حاضر اند و رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» این امر را تأکید کردند و این تفاوت می‌کند با تاریخی که حضرت امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» می‌فرمایند: «ما مفتخریم» که بانوان ما و زنان پیر و جوان و خرد و کلان، در صحنه‌های فرهنگی و اقتصادی و نظامی حاضر، و همدوش مردان یا بهتر از آنان در راه تعالی اسلام و مقاصد قرآن کریم فعالیت دارند. و آنان

که توان جنگ دارند در آموزش نظامی که برای دفاع از اسلام و کشور اسلامی از واجبات مهم است
شرکت و از محرومیت‌هایی که توطئه‌ی دشمنان و ناآشنایی دوستان از احکام اسلام و قرآن بر
آن‌ها بلکه بر اسلام و مسلمانان تحمیل نمودند، شجاعانه و متعهدانه خود را رهانده و از قید خرافاتی
که دشمنان برای منافع خود به دست نادانان و بعضی از آخوندهای بی‌اطلاع از مصالح مسلمین به
وجود آورده بودند، خارج نموده‌اند». چنانچه ملاحظه می‌فرمایید از نظر دانشمند اسلامی و یک
اسلام‌شناس واقعی مثل حضرت امام‌خمينی «رحمة الله عليه» در این زمان اولاً؛ حضور فعال زنان
در صحنه‌های فرهنگی و نظامی یک افتخار محسوب می‌شود. ثانياً؛ مقابله‌ی زنان را در مقابل
توطئه‌هایی که می‌خواهند آن‌ها را منزوی کنند یک کار بزرگ و ضروری می‌دانند. موفق باشید